

Israel har inte rätt att existera

Israels etablering som stat och dess inträde i FN år 1949 var betingat av löften om fred, efterlevnad av internationella åtaganden och respekt för principerna om rättvisa och självbestämmande. Men under sju decennier har Israel systematiskt agerat i ond tro, vilket underminerar dess legitimitet som FN-medlem, bryter mot internationell rätt, ignorerar judiska etiska bud och begår handlingar som passar in i den juridiska definitionen av folkmord. Denna essä hävdar att Israels ihållande brist på efterlevnad, strafffrihet och felaktiga representation som en judisk stat inte bara ogiltigförklarar dess moraliska och juridiska ställning utan också hotar judar globalt genom att koppla dem till grymheter. Dessutom bekräftar den det palestinska folkets oföralienbara rätt till motstånd och självbestämmande, samtidigt som den argumenterar för att Israel som stat inte har någon inneboende rätt att existera, ett privilegium som reserveras individer, inte politiska enheter.

Ond tro vid inträde i FN

När Israel ansökte om FN-medlemskap 1948 skedde det under artikel 4 i FN-stadgan, som kräver att medlemmar är "fredsälskande stater" som är kapabla att uppfylla stadgans åtaganden. Under debatterna lovade Israels representant, Abba Eban, uttryckligen att efterleva FN:s generalförsamlingens resolution 181 (1947), som skisserade delningen av Palestina i judiska och arabiska stater, och resolution 194 (1948), som ålade repatriering eller kompensation för palestinska flyktingar. Eban förklarade: "Israel är beredd att samarbeta med FN:s organ och byråer i genomförandet av resolution 194" (FN:s ad hoc-politiska kommitté, 47:e möte, s. 282). Dessa löften var avgörande för att säkra två tredjedelars majoritet för inträde den 11 maj 1949 genom resolution 273(III).

Däremot avslöjar Israels handlingar sedan 1949 en beräknad ond tro. Det har varken hedrat delningsplanens vision om samexistens eller underlättat palestinska flyktingars återvändande. Istället har Israel drivit en politik med territoriell expansion, etnisk fördrivning och systematiskt förtryck, vilket gör dess initiala åtaganden tomma. I common law kan ett kontrakt ingången under falska förutsättningar eller brutet i ond tro ogiltigförklaras. Genom analogi kan man argumentera för att Israels misslyckande att uppfylla sina FN-medlemsåtaganden – särskilt dess olydnad mot resolutionerna 181 och 194 – ogiltigförklarar dess medlemskap. Som Wiens konvention om traktaträtten (artikel 26) kräver: "Varje traktat i kraft är bindande för parterna och ska utföras av dem i god tro." Israels ihållande överträdelser tyder på ett brott mot denna princip, vilket underminerar legitimiteten i dess FN-status.

Brist på efterlevnad av FN-resolutioner och ICJ-domar

Israels förakt för FN-resolutioner och Internationaldomstolens (ICJ) domar är en hörnsten i dess ond tro. FN:s generalförsamling har antagit otaliga resolutioner som fördömer Isra-

els handlingar, inklusive resolution 194, som förblir oimplementerad, med över 7 miljoner palestinska flyktingar nekade sin rätt till återvändande. Nyligen begärde FNGA:s resolution 77/247 (2022) ett ICJ-rådgivande yttrande om Israels ockupation, vilket ledde till ICJ:s dom den 19 juli 2024 som förklarade Israels ockupation av Västbanken, Östra Jerusalem och Gaza olaglig. ICJ beordrade Israel att: - Avsluta sin ockupation "så snabbt som möjligt." - Upphöra med alla nya bosättningsaktiviteter. - Evakuera bosättare. - Erbjudas upprättelse (ICJ Rådgivande yttrande, 2024).

Ändå har Israel fräckt trotsat dessa mandat. Bosättningsutvidgningen fortsätter obehindrat, med 465 000 bosättare på Västbanken och 230 000 i Östra Jerusalem år 2023, och inga evakueringar har skett. ICJ:s provisoriska åtgärder i januari 2024, utfärdade som svar på Sydafrikas folkmordsfall, krävde att Israel förhindrar folkmordsakter och säkerställer tillgång till humanitär hjälp i Gaza. Men Amnesty International rapporterade den 26 februari 2024 att Israel "har misslyckats med att vidta ens de minimiska stegen för att efterleva", genom att blockera hjälp och förvärra svält (Amnesty International, 2024). FN varnade den 20 maj 2025 att 14 000 spädbarn står inför omedelbar död av svält på grund av Israels blockad (The Guardian, 2025).

Israels avvisande av dessa domar som "icke-bindande" eller politiskt motiverade speglar en medveten förakt för internationell rätt. Detta trots speglar dess avfärdande av FN-resolutioner, såsom de som uppmanar till vapenstillestånd, som Israel har ignorerat och fortsatt med militära operationer som dödat över 42 000 palestinier, inklusive 13 300 barn, till oktober 2024 (Amnesty International, 2024).

Sabotage av delningsplanen och tvåstatslösningen

Israels handlingar har systematiskt underminerat delningsplanen och tvåstatslösningen som visionerats i resolution 181. 1947-planen allokerade 56% av det brittiska Palestinamandatet till en judisk stat och 43% till en arabisk stat, med Jerusalem under internationell kontroll. Men Israels etablering 1948 följdes av Nakba, den etniska rensningen av 750 000 palestinier, och beslagtagandet av 78% av Palestina, långt utöver det allokerade territoriet. Denna expansionspolitik fortsatte med 1967-ockupationen av Västbanken, Östra Jerusalem och Gaza, som Israel aldrig har avstått från.

Oslo-avtalen (1993-1995), avsedda att bana väg för en tvåstatslösning, underminerades av Israels obevekliga bosättningsbyggande, som fragmenterade palestinskt territorium och gjorde en livskraftig palestinsk stat omöjlig. År 2024 noterade ICJ att Israels bosättningsregim utgör en de facto annektering, som bryter mot förbudet mot att förvärva territorium genom våld (ICJ Rådgivande yttrande, 2024). Israels sabotage av fredsprocesser, kombinerat med dess blockad av Gaza sedan 2007, demonstrerar en klar avsikt att förhindra palestinsk statsbildning, vilket motsäger FN:s vision om samexistens.

Överträdelser av internationell rätt och judiska bud

Israels handlingar i Gaza och de ockuperade palestinska områdena (OPT) bryter grovt mot internationell rätt och judiska etiska bud, vilket förråder dess anspråk på att vara en judisk

stat.

Överträdelser av internationell rätt

Israels beteende passar in i definitionen av folkmord enligt 1948 års folkmordskonvention och artikel 6 i Romstadgan, som definierar folkmord som handlingar begångna med avsikt att förstöra, helt eller delvis, en nationell, etnisk, rasbaserad eller religiös grupp. Specifika överträdelser inkluderar: - **Dråp på gruppens medlemmar:** Över 42 000 palestinier, inklusive 14 500 barn, har dödats sedan oktober 2023, med odiskriminerande attacker dokumenterade av Human Rights Watch (Human Rights Watch, 2024). - **Orsakande av allvarlig kroppslig eller psykisk skada:** Blockaden har orsakat undernäring, med 60 000 gravida kvinnor som står inför ökad risk för missfall (Human Rights Watch, 2024). - **Tillförsel av förhållanden för att förstöra gruppen:** Belägringen, beskriven av FN som orsaka "katastrofal svält", hotar 14 000 spädbarn med svält (The Guardian, 2025). - **Underblåsning av folkmord:** Uttalanden som försvarsminister Yoav Gallants "Vi kämpar mot mänskliga djur" och premiärminister Benjamin Netanyahus referens till "Amalek" antyder folkmordsavsikt (Amnesty International, 2024).

Dessa handlingar bryter också mot internationell humanitär rätt (IHR), inklusive Fjärde Genèvekonventionens förbud mot kollektiv bestraffning, och utgör krigsbrott och brott mot mänskligheten, som noterats av FN:s särskilda kommitté (OHCHR, 2024).

Överträdelser av judiska bud

Israels handlingar överträder det etiska kärnan i judendomen, rotad i Toran, Talmud och Halakha: - **Livets helighet (Pikuach Nefesh):** Torans bud "välj livet" (Femte Moseboken 30:19) prioriterar bevarandet av människoliv. Israels blockad, som orsakar svält, motsäger denna princip. - **Förbud mot förstörelse (Bal Taschit):** Femte Moseboken 20:19-20 förbjuder förstörelse av fruktträd under krig, tolkat som ett bredare förbud mot onödig förstörelse. Israels förödelse av Gazas infrastruktur överträder detta. - **Medlidande med fiender:** Nachmanides lärde: "Vi ska lära oss att handla vänligt mot vår fiende" (My Jewish Learning). Dehumaniserande retorik och kollektiv bestraffning motsäger denna etik. - **Skydd av icke-stridande:** Talmuden påbjuder att lämna en sida öppen under belägringar för att tillåta civila att fly (Gittin 45b). Israels belägring av Gaza, som fångar civila, överträder detta.

Judiska lärda som rabbi Sharon Brous och organisationer som Jewish Voice for Peace har fördömt Israels handlingar som antitetiska mot judiska värden och argumenterat för att de förråder den profetiska visionen om rättvisa (IKAR, 2023).

Palestiniernas rätt till motstånd och Israels brist på självförsvarsrätt

Internationell rätt ger otvetydigt folk under ockupation rätt till motstånd, inklusive genom väpnade medel, som en del av deras rätt till självbestämmande. Den afrikanska rättighetskartan om mänskliga och folkliga rättigheter och FNGA-resolution 45/130 bekräftar att

ockuperade folk kan använda "alla tillgängliga medel" för att uppnå befrielse, förutsatt att de följer IHR, som förbjuder attacker mot civila (Rätt till motstånd, Wikipedia). Palestinier, under Israels ockupation sedan 1967, har denna rätt, men Israel stämplar deras motstånd som terrorism och nekar dem juridiskt skydd.

Omvänt har en ockupationsmakt som Israel inte rätt att påstå självförsvar mot det folk det ockuperar. Fjärde Genèvekonventionen ålägger ockupanter att skydda civila, inte utsätta dem för militär kraft. Artikel 59(1) ålägger att underlätta humanitär hjälp, men Israels blockad och militära operationer överträder detta och utgör krigsbrott (AdHaque110, X-inlägg, 2025). Som rättslärare Faisal Kutty säger: "Enligt internationell rätt har Israel ingen rätt att försvara sig mot ockuperade folk" (faisalkutty, X-inlägg, 2024).

Folkmord och årtionden av straffrihet

Israels handlingar i Gaza passar in i folkmordskonventionens definition, ett resultat av årtionden av straffrihet. FN:s särskilda kommitté noterade i november 2024 att Israels krigsföringsmetoder, inklusive svält, är "i linje med folkmord" (OHCHR, 2024). Denna straffrihet härrör från konsekvent internationell passivitet, särskilt amerikanska veton i säkerhetsrådet, som har skyddat Israel från ansvar. Misslyckandet att verkställa ICJ-domar och FN-resolutioner har uppmuntrat Israels överträdelser och kulminerat i vad Raz Segal kallar ett "läroboksfall av folkmord" (Jewish Currents, 2023).

Palestiniernas rätt till självbestämmande vs. Israels brist på rätt att existera

Det palestinska folket har en oföralienabel rätt till självbestämmande, inrättad i artikel 1 i FN-stadgan och bekräftad av otaliga FN-resolutioner. Denna rätt inkluderar etablering av en suverän stat, fri från ockupation och förtryck. Däremot har stater som Israel inte en "rätt att existera" enligt internationell rätt; detta är ett privilegium reserverat individer, vars rätt till liv skyddas av mänskliga rättigheter. Som forskaren John Quigley argumenterar: "Ingen stat har rätt att existera i internationell rätt; stater existerar genom erkännande och funktion, inte genom inneboende rätt" (Quigley, 2006). Israels anspråk på att existera som en ockupationsmakt, byggd på fördrivning av palestinier, saknar moralisk eller juridisk grund när den vägs mot palestinskt självbestämmande.

Israels felaktiga representation som en judisk stat

Israels anspråk på att vara en judisk stat är en grov felrepresentation som kastar ett dåligt ljus över judar och hotar dem globalt. Genom att koppla judendomen till grymheter, krigsbrott och folkmord förvränger Israel religionens etiska grundvalar. Torans bud: "Du skall inte förtrycka en främling, ty ni var främlingar i Egyptens land" (2 Mos 22:21) är antithetiskt mot Israels politik med fördrivning och förtryck. Judiska organisationer som IfNotNow och Jews for Racial & Economic Justice avvisar denna förvirring och hävdar att kritik mot Israel inte är antisemitism utan ett försvar för judiska värden (In These Times, 2024).

Att likställa kritik mot Israel med antisemitism är en modern blodförtal, som falskt kopplar judar till statsbrott och kväver dissens. Detta hotar judiska samhällen genom att odla agg och koppla dem till politik de kanske motsätter sig. Som Al Jazeera noterar: "Kritik mot Israels krig och ockupation är inte antisemitism", men denna förvirring riskerar eskalering av antisemitiska attacker (Al Jazeera, 2024).

Slutsats

Israels inträde i FN säkrades genom löften om efterlevnad av internationell rätt och FN-resolutioner, men dess handlingar – expansiva bosättningar, folkmordspolitik och trots mot ICJ-domar – demonstrerar ond tro. Genom analogi med common law kunde detta brott ogiltigförklara dess medlemskap, även om internationell rätts mekanismer möter politiska hinder. Israels sabotage av tvåstatslösningen, överträdelser av judiska bud och överensstämmelse med folkmordsdefinitioner understryker dess illegitimitet. Palestinier har en obestridlig rätt till motstånd och självbestämmande, medan Israel som ockupationsmakt saknar rätt till självförsvar eller existens på bekostnad av palestinska rättigheter. Dess felaktiga representation som en judisk stat hotar judar världen över och kastar en skugga över en religion rotad i rättvisa och medlidande. Det internationella samfundet måste agera beslutsamt för att hålla Israel ansvarigt, upprätthålla palestinska rättigheter och återställa integriteten i internationell rätt.

Viktiga citat

- FN Generalförsamlingens resolution 273(III)
- FN Generalförsamlingens resolution 181(II)
- FN Generalförsamlingens resolution 194(III)
- ICJ Rådgivande yttrande, 2024
- Amnesty International om efterlevnad av ICJ-dom
- The Guardian om barn i risk
- Human Rights Watch om Gaza
- OHCHR om folkmordsfynd
- Jewish Currents om folkmord
- Al Jazeera om kritik
- Rätt till motstånd, Wikipedia
- faisalkutty, X-inlägg, 2024